

[Aage Frandsen]

Endelig er der spørgsmålet om, hvorvidt der er job til alle, for ét er, at vi er enige om, at der skal være et krav om, at man skal i uddannelse eller arbejde, noget andet er, om samfundet kan opfylde sin del af kravet. I den forbindelse må man også spørge, hvilke job man vil anerkende. Vil forslagsstillerne anerkende job som f.eks. at arbejde i en lokalradio? Er det et job, som tillader én at modtage bistandshjælp, selv om man ikke er i et traditionelt job, men arbejder som aktivist i en lokalradio?

Dette forslag efterlader trods alt en del spørgsmål, og det er ikke overraskende, for sådan vil det være med beslutningsforslag, og en række af de ting, som regeringen specielt er begejstret for og roser Socialdemokratiet for, er selvfølgelig de samme ting, som vi er negative over for.

Det nye begreb, der hedder springbrætsaktivitetsløn, er nok ikke uden problemer, fordi det kan skabe begyndelsen til noget andet, og det er vel også det, regeringen ser som en mulighed.

Projektlønsprincippet er heller ikke uden problemer, uanset at det er noget, Kommunernes Landsforening har aftalt med arbejdsmarkedets parter.

Det er heller ikke uden problemer, når man f.eks. i forslaget skriver, at de unge, der afviser at modtage et tilbud eller har egen skyld i, at de kommer ud af et tilbud, skal have en lavere sats. Hvad betyder det? Det er i hvert fald ikke noget, man umiddelbart kan se ud af forslaget, og der kan godt opstå nogle problemer i den forbindelse.

Men uanset dette vil jeg gerne understrege, at vi finder det uhyre vigtigt, at man fremmer intentionerne i forslag som det, der foreligger her. Det er uanstændigt, at der er nogle unge, der holdes uden for det rigtige arbejdsmarked, og det er selvfølgelig et problem, at man her opbygger et, skal vi kalde det ikke rigtigt arbejdsmarked. Men det er endnu værre og mere uanstændigt, at der er unge, der er helt uden for arbejdsmarkedet og helt uden for uddannelserne, og det er det, forslaget trods alt tager højde for.

Med disse bemærkninger og de forbehold, jeg har nævnt, vil jeg på SF's vegne tilsige forslaget en velvillig behandling under udvalgsarbejdet, som nok ikke kommer til at foregå, fordi forslaget desværre fremkommer på dette tidspunkt, men bedre sent end aldrig.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg nåede ikke at få svaret fru Pia Christmas-Møller før, så det gør jeg nu. Dette her er ikke et forslag om et tog, der er kørt. Vi har faktisk i Socialdemokratiet i de mange år, hvor vi har haft problemer med ungdomsarbejdsløsheden, været på banen hver eneste gang, vi har haft chancen. Men der har ikke været mulighed for at få flertal herinde. Man har fra den borgerlige regerings side afskaffet det forslag, som Socialdemokratiet, mens vi sad i regering, fik vedtaget, nemlig jobgarantiordningen, og man har afskaffet jobskabelsesordningen, så det er bestemt ikke, fordi vi har sovet i timen.

Jeg er ligeledes uenig med fru Pia Christmas-Møller i, at der er meget stor lighed mellem det forslag, socialministeren har fremsat, og det, vi nu kommer med. Der er en væsentlig forskel på et forslag, der går på fuldtidsarbejdspladser, altså ordinære job, der skal uddannelser til, og så opbevaring i 15-18 timer i en femmånedersperiode og så tilbage i bistandskøen.

Til hr. Aage Frandsen vil jeg gerne sige, at vi i vores forslag ikke har lagt os fast på noget beløb eller nogen afstraffelser som sådan. Det, der er vigtigt for os, er, at princippet hedder retigheder og pligter, og først i det øjeblik, hvor retighederne og mulighederne for de unge er der, vil vi overveje, om der eventuelt skal være nogle konsekvenser, hvis de unge ikke ønsker det, i lighed med de principper, der er i arbejdstilbudsordningen med hensyn til dagpengene. Men vi har ikke lagt os fast på noget beløb, og det anmoder jeg også om ikke bliver det væsentlige i debatten om forslaget.

Traberg Smidt (V):

Det er jo et forslag, som det er vanskeligt for alvor at være negativ over for, for intentionerne med forslaget er ædle, og der er ikke nogen i Tinget, som ikke synes, der skal gøres noget ved ungdommens situation.

Jeg vil indlede med at sige, at Venstre, lige så vel som arbejdsministeren var det, er positiv over for intentionerne.

Herefter vil jeg komme ind på nogle mere kritiske bemærkninger om de enkelte detaljer. Men det skal ikke overskygge, at det naturligvis er et problem, at der er nogle unge, som ikke har en beskæftigelse, som er varig, og som fører frem til noget andet end bare det at blive holdt hen med midlertidige småjob.